

Pozdravni govor akademika prof.dr. Boštjana Žeksa,

predsednika Slovenske akademije znanosti in umetnosti.

Spoštovane gospe, spoštovani gospodje, dragi udeleženci 44. srečanja Mednarodnega združenja sodnomedicinskih toksikologov,

Zelo me veseli, da vas lahko nagovorim ob začetku srečanja in vas pozdravim v imenu Slovenske akademije znanosti in umetnosti in v svojem imenu. Za moje veselje je več razlogov. Prvi, splošen razlog je to, da smo v Sloveniji vedno veseli, če lahko gostimo ugledno mednarodno srečanje znanstvenikov in strokovnjakov. Slovenija je postala samostojna država pred petnajstimi leti, ko smo tudi prešli v demokracijo, smo pa še vedno na prehodu iz enega, bolj zaprtega sistema v drugega, bolj odprtega in povezanega s svetom. Ta prehod je bil na političnem nivoju precej hiter in precej uspešen, prehod v naših glavah pa poteka počasneje. Zato je zelo pomembno, da vzpostavljamo nove stike s svetom in krepimo stare, k temu pa prispeva tudi vaše srečanje.

Drugi razlog za moje zadovoljstvo za to, da ste tukaj, je, da imamo v Sloveniji kot mladi in majhni državi kar precej dolgo tradicijo na področju sodnomedicinske toksikologije, saj je bila prva toksikološka raziskava na Inštitutu za sodno medicino Medicinske fakultete Univerze v Ljubljani narejena že leta 1946. Začetnik slovenske sodnomedicinske toksikologije je bil profesor Janez Milčinski, ki je bil tudi član naše Akademije in njen predsednik od leta 1976 do leta 1992. Dolgo je vodil Inštitut za sodno medicino, ki pa se je tudi po njem lepo razvijal in je danes organizator tega srečanja.

Predvsem pa me veseli, da boste na Vašem srečanju govorili tudi o skopolaminu in v družabnem delu srečanja šli na izlet v Idrijo, kjer je od 1754 do 1769 deloval Joannes Antonius Scopoli, zdravnik in naravoslovec, po katerem se skopolamin imenuje. Idrija je mesto sredi hribovite, nerodovitne pokrajine, kjer so ljudje vedno težko živeli. Po odkritju živega srebra ob koncu 15. stoletja se je Idrija razvila v pomembno rudarsko mesto, kjer so se zbirali tudi vrhunski strokovnjaki tehničnih in naravoslovnih smeri, razvijalo se je šolstvo, ustanovljena je bila prva gimnazija na področju Slovenije. Primer Idrije kaže, kako pomembna je izobražena populacija. Ko je postalo izkoriščanje živega srebra nerentabilno, so začeli leta 1995 rudnik zapirati, kar bi bilo lahko katastrofa za mesto, ki je živelo od njega. Toda ne. Razvile so se nove, moderne industrije in idrijsko področje ima danes nekaj podjetij, ki so med desetimi najuspešnejšimi podjetji v Sloveniji in delujejo pri nas in v svetu. Prav zaradi takih primerov, kot je Idrija, se v Sloveniji, ki nima pomembnih naravnih bogastev, zavedamo, kako pomembno je znanje, saj je lahko le to osnova našega razvoja.

Želim vam uspešno delo in lepe dni v Sloveniji.

Akademik Boštjan Žekš

Predsednik SAZU

